

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Cím: 1139 Budapest Teve u. 4-6. 1903 Bp. Pf.: 314/15
Tel: 443-5573/33104
Fax: 443-5733/33133
E-mail: orfktikarsag@orfk.police.hu

Szám:

Tárgy: rendőri intézkedés elleni
panasz elbírálása

Ea.:

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva **Panaszos** által előterjesztett panaszügyében folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés e) pontjára és (2) bekezdésére, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf. 117.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 330. § (2) bekezdése, Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Rendőr-főkapitányság
- 3) Független Rendészeti Panasztestület
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

A panaszos a Panasztestület részére postai úton terjesztette elő panaszát a vele szemben foganatosított rendőri intézkedéssel szemben.

A panaszos előadta, hogy *-n * óra * perckor jogi képviselője kíséretében a Rendőrkapitányságon folyamatban volt eljárás során idézésre jelent meg. A kihallgatás során gyanúsítottként hallgatták meg az ügyben. Személyi adatait megadta, de a vallomástételt megtagadta. A kihallgatás * óra * perckor véget ért, melyet a panaszos bűnügyi nyilvántartásba vétele követett. Időközben a panaszos jogi képviselőjét lekísérték a rendőrök az ügyfélváróba mondván, hogy hamarosan a panaszos is végez, ott várja meg. A bűnügyi nyilvántartásba vételt követően a panaszost arra kérték, hogy maradjon még és várakozzon a folyosón, mert egy másik ügyben tanúként kívánják meghallgatni. Jogi képviselőjével * óra * perckor tudott beszélni, akit a tanúkenti meghallgatásáról tájékoztattak. Ezt követően a rendőrök közölték a panaszossal, hogy előállítják, és elvették a mobiltelefonját. (Időközben a rendőrök értesítették a jogi képviselőjét is, hogy a panaszost egy másik ügyben tanúként kívánják kihallgatni.)

A panaszos ezután * órakor tudott személyesen beszélni a jogi képviselőjével, amikor megbilincselve lekísérték a szabálysértési előadókhoz, akik szintén meg kívánták hallgatni egy-egy szabálysértési ügyben. A jogi képviselővel folytatott megbeszélés során a panaszos is tájékoztatta az ügyvédet, hogy előállították és elvették a telefonját, továbbá kérte, hogy értesitse élettársát a történetekről. A panaszost a szabálysértési ügyekben történt kihallgatását követően az előállító helyiségben helyezték el. Ezután csak egyszer volt módja jogi képviselőjével konzultálni, amikor kikísérték az udvarra, hogy dohányozzon.

A jogi képviselő értesítésére a panaszos élettársa * óra * perckor jelent meg a Rendőrkapitányságon, ahol nem beszélhetett a panaszossal, mivel a közös otthonukban a rendőrök házkutatást akartak tartani. Ekkor az élettárs a jogi képviselőnél hagyta a panaszos gyógyszereit, és a rendőrökkel együtt elment Szabadszállásra, hogy a házkutatás megtörténhessen.

A panaszos beadványában nehezményezte, hogy bár jelezte az előállításakor, hogy gyógyszereket szed és emiatt rendszeresen kell étkeznie és sok folyadékot fogyasztania, erre csupán azt a választ kapta, hogy ha rosszul lesz hívnak neki orvost. A jogi képviselője is tisztában volt a panaszos egészségügyi állapotával, ezért * óra * perckor hozott neki enni és innivalót, illetve gyógyszert, amit a portaszolgálatot ellátó rendőr át is adott a panaszosnak.

A panaszos jogi képviselője több alkalommal érdeklődött a portaszolgálatot ellátó rendőrnél, hogy mikor kezdődik a panaszos kihallgatása, de egyértelmű választ nem kapott. * óra * perc körül az ügyvédnő ismételt érdeklődött a kihallgatás kezdetének várható időpontjáról a portaszolgálaton, azonban azt a tájékoztatást kapta, hogy a kihallgatás már folyamatban van. A panaszos állítása szerint a rendőr a jogi képviselőjének és neki is ellentétes információkat adott.

A panaszos végül * óra * perckor hagyta el a Rendőrkapitányság épületét.

A panaszos beadványában nehezményezte, hogy az előállításáról kapott ugyan igazolást, de a kiállított iraton az előállítás kezdeteként * óra * perc, végeként * óra * perc van megjelölve. Úgy véli, az előállítására a jogszabályok megszegésével került sor, amellyel kapcsolatban az Ügyészség felé is jelentettek be panaszt. Alaptalanul, megbilincselve tartották az előállító helyiségben hosszú órákon keresztül, étlen-szomjan várakoztatták, és nem engedték, hogy jogi képviselőjével konzultáljon, illetve nem hatalmazhatta meg, hogy érdekében eljárjon. A panaszos nehezményezte az előállításának időtartamát, amely szerinte a 8 órát meghaladta. A panaszos továbbá nehezményezte, hogy a mobiltelefonja

lefoglalásáról, visszaadásáról és egyik SIM kártyája lefoglalásáról, – aminek telefonjából való eltűnését csak otthon vette észre, – semmilyen irat nem készült.

A panaszos a vele szemben foganatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban az alábbiakat sérelmezte:

1. az előállítás jogszerűségét,
2. az előállítás időtartamát,
3. megbilincselve tartották az előállítóban,
4. az élelmezés hiányát, valamint a gyógyszereit nem kapta meg,
5. a mobiltelefonja eltűnt.

A Panasztestület hivatkozott állásfoglalása szerint az előállítás során sérült a panaszos személyi szabadsághoz való joga. Az élelmezésre és a gyógyszerekre vonatkozó kifogás kapcsán nem sérült a panaszos emberi méltóságból levezethető testi épséghez való joga. A telefonnal kapcsolatos kifogás vizsgálatakor azonban a bizonyítékok hiányában a tulajdonhoz való jog sérelmét nem tudta megállapítani.

A Panasztestület megítélése szerint az alapjogsértés elérte a súlyosság azon fokát, amely indokolttá tette a panasz megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdés b) pontja ba) alpontja szerint a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően – súlyos alapjogsérelem esetén – a panaszt az országos rendőrfőkapitány bírálja el.

A panaszos *-n ahhoz a kérelemhez, amelyben azért fordult a Panasztestülethez, mert a vele szemben foganatosított rendőri intézkedés vizsgálatát kérte, egy olyan ügyvédi meghatalmazást csatolt, amely kifejezetten és kizárólag a Rendőrkapitányságon tanúként történő meghallgatása ügyében vonatkozik a képviselőjére. Ezen meghatalmazás tehát nyilvánvalóan nem vonatkozik a panaszos rendőri intézkedés elleni panaszának kivizsgálására irányuló közigazgatási eljárásban történő képviselőjére.

A jogi képviselőt a végzéssel hiánypótlásra hívta fel az eljáró hatóság, amelynek azonban nem tettek eleget. Tekintettel arra, hogy a panaszt az ügyfél maga nyújtotta be és kézjeggyével ellátta, így – a Ket. 35. § (1) bekezdésére figyelemmel – a panasz kivizsgálásáról és határozattal történő elbírálásáról döntöttem.

II.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettségének keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközöket szerezte be:

- a panaszos beadványa,
- a Járási Ügyészség átírata,
- jelentés a panaszos előállítás elleni panaszának parancsnoki kivizsgálásáról,
- az előállítás végrehajtásáról készült jelentés+ panaszosi nyilatkozat,
- az előállítás időtartamáról kiállított igazolás + parancsnoki vélemény és kivizsgálás,
- a panaszos tanúkihallgatásáról készült jegyzőkönyv,
- a panaszosnál tartott házkutatásról és lefoglalásról készült jelentés,
- letéti tárgyakról készült jegyzőkönyv másolata,
- rendőri jelentés,
- rendőri jelentés,
- rendőri jelentések,
- rendőri jelentés,

- rendőri jelentés,
- rendőri jelentés,
- rendőri jelentés,
- ügyvédi meghatalmazás,
- a Rendőr-főkapitányság vezetőjének jelentése,
- végzés.

III.

A lefolytatott közigazgatási hatósági eljárás során a panaszos által előterjesztett panaszában megfogalmazott állításokat alátámasztó további bizonyítási indítványt, egyéb nyilatkozatot, illetőleg bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott. Az eljárás során – az intézkedő rendőrök által tett jelentésekben foglalt nyilatkozatokon túl – egyéb bizonyíték nem merült fel, ugyanakkor a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján eleget lehetett tenni a Ket. 50. § (1) bekezdésben előírt tényállás tisztázási kötelezettségnek.

Ezek alapján a Pp. 195. § (1) bekezdés szerint a rendőri jelentés közokirati jellegére tekintettel, az abban foglalt tények ellenkezőjére vonatkozó bizonyíték hiányában, döntésem meghozatalánál a rendőri jelentésekben foglaltakat vettem alapul. Ezen álláspontom kialakításánál figyelemmel voltam több korábbi bírósági ítéletre és döntésre is. (1/2004. Büntető jogegységi határozat, BH2009. 230, Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.27.173./2013/7. számú ítélete.)

IV.

Az eljárás során először azt vizsgáltam meg, hogy mely panaszosi sérelmek vizsgálatára rendelkezem hatáskörrel.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint ezen eljárásban azon rendőri intézkedések és mulasztások vizsgálatára rendelkezem hatáskörrel, amelyek az Rtv. IV., V., VI. fejezetek alkalmazásával összefüggésben merülnek fel.

Ennek megfelelően:

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség, etc.),
- a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen: igazoltatás, ruházat- csomagjarmű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés, etc.)
- kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás, etc.), tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A rendőrség nyomozó hatóságként végzett tevékenységét a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban: Be.) rendelkezései szabályozzák. A rendőrség, mint nyomozó hatóság a büntetőeljárás során az egyes eljárási cselekmények foganatosítási módjáról a Be. keretei között, saját hatáskörben dönt. A rendőrség nyomozó hatóságként büntetőeljárásban foganatosított cselekményei felett a Be. szabályai alapján az ügyészség gyakorol felügyeletet.

A fentiek alapján a panaszos azon kifogásait, amelyek arra vonatkoztak, hogy a jogi képviselőt félretájékoztatták és az eljárások során a meghallgatások alkalmával való részvételét megakadályozták ezen eljárásnak nincs hatásköre vizsgálni. A panaszos maga is leírja, hogy a jogi képviselője a fenti panaszok miatt a hatáskörrel rendelkező ügyészéhez is előterjesztette a panaszt.

V.

A rendőri intézkedés elleni panaszok vizsgálata során az alábbiak kerültek megállapításra.

1. A panaszos az előállításának jogszerűsége

Az Rtv. 15. § (1) bekezdés alapján „*A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.*”

Az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja szerint „*A rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt,*
b) aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható;”

A panaszos sérelmezte, hogy az idézést követően, a bűnügyi nyilvántartásba vétele során más ügyben előállították.

A Panasztestület álláspontja szerint a panaszos előállítására jogszerűtlenül került sor, ezért sérült a panaszos személyi szabadsághoz való joga.

A Panasztestület állásfoglalásával az alábbiakban foglaltak alapján nem értek egyet.

A rendőri jelentések szerint megállapítást nyert, hogy a folyamatban lévő eljárás során az ügy előadója írásban idézte a panaszost gyanúsított kihallgatásra. A nyomozási cselekményről szintén írásban értesítette az eljárás korábbi szakaszában kihallgatott panaszos jogi képviselőjeként meghatalmazott ügyvédet is. A panaszos és védője megjelentek a Rendőrkapitányságon, megkezdődött a panaszos gyanúsított kihallgatása. A panaszos gyanúsított kihallgatásán vallomást nem tett, ezért a jegyzőkönyv lezárásra került. Ezt követően került sor a panaszos bűnügyi nyilvántartásba vételére, amelyet a bűnügyi technikus foganatosított. A bűnügyi nyilvántartásba vételre a panaszos az épület folyosóján várakozott. A panaszos jogi képviselőjét a kihallgatást követően kérésére a Rendőrkapitányság várójába kísérte. A bűnügyi nyilvántartásba vétel * óra * perctől kb. * óra * percig tartott.

Az ügy előadója tájékoztatta az ekkor a bűnügyi nyilvántartásba vételen részt vevő panaszost, hogy elő fogják állítani a Rendőrkapitányság előállító helyiségébe, mivel más, folyamatban lévő büntetőeljárás során előállításra került személy meghallgatásakor olyan terhelő tanúvallomását tett, illetve olyan adatokat közölt, amely alapján a panaszosnak a gyanúsított kihallgatása válik szükségessé. Az előállítás *-n * óra * perctől került foganatosításra.

Az előállítást indokolta az a körülmény is, hogy a panaszos korábban tanúsított együttműködő magatartása korántsem jelentett garanciát arra nézve, hogy a panaszos a későbbiekben is önként a hatóság rendelkezésére áll, különös tekintettel arra, hogy a reá nézve terhelő vallomás megtételéről való tudomásszerzés akár arra is készítette volna, hogy kivonja magát a rendőrségi eljárás alól. A hatóság nem volt abban a helyzetben, hogy megítélje előre a terhelő vallomásra való tudomásszerzésnek a panaszosra gyakorolt hatását, illetve együttműködési készségének jövőbeli alakulását. Miután a hatóság részére az előállításon kívül nem állt rendelkezésre olyan eszköz, amellyel a panaszos beleegyezésének hiányában biztosítható volna a jelenlétét a meghallgatáson, ezért az előállítás alkalmazására jogszerűen került sor.

A fentiek alapján megállapítható, hogy a panaszos előállítása indokolt, jogszerű és arányos volt, ezért a panasz alaptalan.

2. Az előállítás időtartama

Az Rtv. 33. § (3) bekezdés alapján „A rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.”

A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 30. § (3) bekezdése szerint „Az előállítás a fogvatartott személy szabadon bocsátásáig vagy őrizetbe vételéig, illetve előzetes letartóztatásáig, de legfeljebb az Rtv. 33. § (3) bekezdésében meghatározott ideig tart.”

A panaszos sérelmezte, hogy az igazoláson feltüntetett idő és az előállítása valós ideje nem egyezik. Állítása szerint az előállítás ideje a 8 órát túllépte. A panaszos azt állította, hogy * óra * perckor hagyhatta el a kapitányság épületét.

A Panasztestület a panaszos előállítását már eleve jogsértőnek találta, így az előállítás időtartama kapcsán is megállapította a panaszos személyi szabadságának a sérelmét.

A Panasztestület álláspontjával az alábbi indokok alapján nem értek egyet.

A rendőri jelentések szerint a panaszos előállítása * óra * perctől * óra * percig tartott, ezt követően bocsátották el a panaszost. A tanúkihallgatási jegyzőkönyv adatai szerint a meghallgatására * óra * perctől * óra * percig került sor.

A rendőri jelentések alapján az alábbi kronológiai sorrendet lehet felállítani a panaszossal szemben fogatosított eljárási cselekményből:

- panaszos megérkezett a gyanúsított kihallgatására
- kihallgatás
- panaszos rabosítása
- a kihallgatás, mely során felmerült a panaszos érintettsége
- előállítják a panaszost
- kihallgatja a panaszost szabálysértési ügyben
- kihallgatják a panaszost egy másik szabálysértési ügyben
- a panaszos lakásában házkutatást fogatosítanak a rendőrök, ebben nem vett részt az ügy előadója
- az elvégzett házkutatást, lefoglalást követően a megtalált és lefoglalt bizonyítási eszközök bűnjelkezelése, adat elemzése és értékelése, visszaellenőrzése került fogatosításra
- panaszos átadása másik rendőrnek
- fogatosítják a panaszos tanúkihallgatását.

A Rendőr-főkapitányság vezetőjének jelentése szerint a panaszos előállítása az „Igazolás a rendőrségi előállítás időtartamáról” szóló jelentés szerint *-n * óra * perctől *-n * óra * percig tartott.

Előállítás ideje alatt a panaszos lakcímén * óra * perctől * óra * percig házkutatás fogatosítására került sor, ahol nevezett élettársa is jelen volt. Az élettárs * óra körüli időben érkezett a Rendőrkapitányságra, amely időpont a házkutatás helyszínére történő kiérkezés, illetve annak megkezdése szempontjából releváns.

Az előállítás időtartama és az alatta fogatosított intézkedések a jogszabályi előírásoknak megfelelő és arányos volt. Az előállítás ideje alatt más ügyekben (pl.:

szabálysértési) foganatosított eljárási cselekmények lefolytatását a jogszabályok nem korlátozzák, a meghallgatások végrehajtása a személyi jelenlét miatt indokolt volt.

Tekintettel arra, hogy a házkutatás során az ügyben olyan releváns tárgyi bizonyítási eszköz, amely a panaszos egyértelmű bűnösségét bizonyította volna nem került feltalálásra, ezért a panaszost az ügy előadója tanúként hallgatta ki.

Az előállítás a tanúkihallgatás megkezdésével véget ért, hiszen a továbbiakban a Be. szabályai alapján jártak el a panaszossal szemben.

A fentiek alapján a panasz alaptalan.

3. Bilincselés

A Szolgálati Szabályzat 76. § (1) bekezdése szerint *„A kíséző őr feladata a felügyeletére bízott fogvatartott személy meghatározott helyre történő kísérése.*

(2) A fogvatartott kísérése a végrehajtás módja szerint rendes vagy megerősített kísérés lehet a következők szerint:

a) rendes a kísérés módja, ha a kísért személynél az előzetes ismeretek alapján nincs olyan körülmény, amelynek folytán szökésétől vagy a rendőr elleni támadásától lehet tartani,

b) megerősített a kísérés módja, ha a kísért személy szökésétől vagy támadásától lehet tartani, vagy a kísérés nehéz körülmények között történik.”

A Rendőrség Fogdaszolgálati Szabályzatának kiadásáról szóló 19/1996. (VIII. 23.) ORFK utasítás (továbbiakban: ORFK utasítás) 74. pontja szerint *„A kíséző őri feladatra a rendőrség hivatásos állományú tagja jelölhető ki. A kíséző őrzést végrehajtó rendőr szolgálatát a rendszeresített felszereléssel, bilincsrre szerelt vezetősíjjal és bilincsrögzítő övvel teljesítse. (A vezetősíj, a bilincsrögzítő öv más erre alkalmas - emberi méltóságot nem sértő - eszközzel helyettesíthető.) A kíséző őrnél a rendszeresített felszerelésen kívül csak olyan kisméretű tárgyak lehetnek, amelyek a mozgásban nem zavarják.”*

Az ORFK utasítás 75. pontja alapján *„A fogvatartott kísérésére vonatkozó utasítást a fogvatartás elrendelésére jogosult vezető adhat, aki az átkíséresi utasításban határozza meg a fogvatartott kísérésének módját, a kíséző őrk létszámát, fegyverzetét, felszerelését, a kényszerítő eszköz alkalmazását vagy az alkalmazás lehetőségét, a fogdán kívüli kísérés időpontját, helyét; büntetés-végrehajtási intézetbe történő kísérés esetén a felsoroltakon kívül a személy átvételéhez szükséges adatokat is. A kísérést elrendelő parancsnok meghatározhatja, hogy a kíséző őrk géppisztollyal is legyen felszerelve. A kísérés megszervezése a kísérést végrehajtó rendőr parancsnokának a feladata.”*

Az ORFK utasítás 76. pontja szerint *„A fogdai kísérés lehet:*

a) belső kísérés (a rendőrségi objektumon belül történik),

b) külső kísérés (a rendőrségi objektumon kívül történik).”

A panaszos sérelmezte, hogy az előállítása idején szinte végig bilincs volt rajta.

A Panasztestület a bilincs használatával kapcsolatos sérelmek tekintetében nem foglalt állást, azonban a panaszbeadvány tartalmazza, ezért annak vizsgálata során az alábbiak kerültek megállapításra.

A Rendőr-főkapitányság vezetőjének jelentése szerint a panaszost az előállítása ideje alatt a Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály Igazgatásrendészeti Alosztályán a jogi képviselője jelenlétében, tanúként hallgatták meg, amelynek során a belső kísérés alkalmával bilincset alkalmaztak, azonban a meghallgatásakor levették. A rendőri jelentés szerint azt az utasítást kapta a kíséző rendőr, hogy az előállítóból kizárólag csak vezetőszáron és bilincsből lehet az Igazgatásrendészeti Alosztályra átkísérni a panaszost. Az átkísérés végrehajtásakor a

Rendőrkapitányság vezetője által jóváhagyott „örutasítás kísérő ór részére” nevű belső normát is figyelembe vették.

Az előállítás ideje alatt a panaszost több alkalommal kísérték dohányozni, illetve * óra körüli időben jogi képviselője enni- és innivalót vitt a panaszosnak, melyet a szolgálatirányító parancsnok adott át, és az egyik dohányzás alkalmával el is fogyasztott.

A fentiek alapján megállapítható, hogy a panaszos nem az előállító helyiségben volt bilincsbén, hanem a belső kísérései során alkalmaztak vele szemben a hivatkozott jogszabályoknak megfelelően bilincset, amely alapján a panasza alaptalan.

4. A panaszos előállítás alatti élelmezése és gyógyszerelése

Az Rtv. 17. § (2) bekezdés alapján „A rendőri intézkedés során a kényszerítő eszköz alkalmazása esetén lehetőleg kerülni kell a sérülés okozását, az emberi élet kioltását. Az intézkedés folytán megsérült személy részére - amint ez lehetséges - segítséget kell nyújtani, szükség esetén a rendőr gondoskodik arról, hogy a sérültet orvos elláthassa, kórházi elhelyezése esetén a hozzátartozó vagy más, a sérülttel kapcsolatban álló személy erről értesüljön.”

Az Rtv. 97. § (1) bekezdés h) pontja alapján „E törvény alkalmazásában

h) fogvatartott: akit törvény, illetőleg törvény alapján kiadott hatósági határozat alapján a szabad mozgáshoz és tartózkodási hely szabad megválasztásához való jogában korlátoznak (örizetbe vett, előzetesen letartóztatott, közbiztonsági őrizetben lévő, elfogott és előállított, elővezetett);”

Az Rtv. 18. § (2) bekezdés alapján „A rendőrség gondoskodik a fogvatartott elhelyezéséről, a fogvatartás miatt bekövetkező egészségkárosodás megelőzéséhez szükséges ellátásáról. A sérült, beteg vagy más okból sürgős orvosi ellátásra szoruló fogvatartottat orvosi ellátásban kell részesíteni.”

A Szolgálati Szabályzat 31. § (7) bekezdése szerint „Elhelyezéskor a fogvatartottat nyilatkoztatni kell sérüléséről, esetleges panaszáról. Betegség vagy sérülés esetén orvosi ellátásban kell részesíteni, ruházatát támadás vagy önveszély okozására alkalmas tárgy elvétele céljából a felügyeletet ellátó rendőrnek át kell vizsgálnia. A ruházat átvizsgálását a fogvatartottal ellentétes nemű személy nem végezheti, valamint nem lehet jelen, kivéve, ha az átvizsgálás technikai eszközzel történik.”

(10) bekezdés alapján „Az előállító egységben történő elhelyezéssel egyidejűleg a fogvatartott elhelyezéséről a 2. melléklet szerinti, a fogvatartás során keletkezett iratanyagokkal együtt tárolandó nyomtatványt kell kitölteni, amely tartalmazza

- a) a fogvatartott személy személyazonosító adatait,
- b) az elhelyezés kezdő és befejező időpontját (év, hónap, nap, óra, perc megjelöléssel),
- c) a felügyeletet ellátó nevét, rendfokozatát, valamint
- d) az étkeztetésre vonatkozó adatokat.”

(11) bekezdés értelmében „A személyi szabadság korlátozásának első 5 óráját követően az intézkedést foganatosító rendőri szerv gondoskodik a fogvatartott személy élelemmel történő ellátásáról. A fogvatartott személy étkezése az előállító helyiségben történik. Az étel kiosztását a felügyeletet ellátó rendkívüli őr végzi. Ha a rendkívüli őr nem rendelkezik az étel kiosztásához szükséges ételmszerhigiéniai alapismereti vizsgával és érvényes egészségügyi könyvvel, akkor az ételmszer kicsomagolását nem végezheti. Ilyen esetben a fogvatartottat előrecsomagolt ételmszerrel és az annak elfogyasztásához szükséges egyszer használatos evőeszközökkel kell ellátni.”

A panaszos előadta, hogy a rendőrök kérése ellenére sem biztosították számára, hogy betegsége miatt élelmet és italt, illetve a gyógyszereit magához vegye, hanem csak azt mondták neki, hogy ha rosszul lesz, akkor majd gondoskodnak orvosról. Végül a jogi

képviselője * óra * perckor hozott neki élelmet, amit a portaszolgálatos rendőr át is adott a panaszosnak, és a gyógyszerét is bevette.

A rendőri jelentések ezzel szemben azt tartalmazzák, hogy a panaszos sem azt nem jelezte, hogy élelmet kér, sem a betegségéről és a gyógyszeres kezelésének szükségességéről nem számolt be. A panaszos az előállítás során történő befogadáskor írásban úgy nyilatkozott, hogy élelmezést nem kér, betegségben nem szenved. Amikor a jogi képviselő jelezte, hogy élelmet és a gyógyszereit szeretné átadni a panaszosnak, akkor azt engedélyezték és annak elfogyasztását biztosították a számára.

A panaszos aláírásával ellátott „Nyilatkozat” nyomtatvány azt tartalmazza, hogy a panaszos nem szenved betegségben, és nem tart igényt az élelmezésre. Az előállító helyiségben elhelyezett fogvatartott személyről szóló nyomtatvány is azt támasztja alá, hogy élelmezést nem kért.

A Rendőr-főkapitányság vezetőjének jelentése a fentieket szintén alátámasztja.

A fentiek alapján a panasz alaptalan.

5. A panaszos előállítás alatti mobiltelefon eltűnése

Az Rtv. 17. § (1) bekezdése szerint *„A rendőrség a feladatának ellátása során a testi épséghez, a személyes szabadsághoz, a magánlakás, a magántitok és a levéltitok sérthetetlenségéhez, a személyes adatokhoz, valamint a tulajdonhoz fűződő jogokat a törvényben foglaltak szerint korlátozhatja.”*

Az Rtv. 13. § (3) bekezdés alapján *„Ha a rendőrt az intézkedés megtételében tárgy akadályozza, azt eltávolíthatja, vagy az akadályt más módon elháríthatja, az ezzel okozott kárért a rendőrségnek az intézkedés alapjául szolgáló cselekményben vétlen károsultat kártalanítania kell.”*

Az Rtv. 18. § (1) bekezdés értelmében *„A fogvatartott részére biztosítani kell azt a lehetőséget, hogy egy hozzátartozóját vagy más személyt értesítsen, feltéve, hogy ez nem veszélyezteti az intézkedés célját. Ha a fogvatartott nincs abban a helyzetben, hogy e jogával élhessen, az értesítési kötelezettség a rendőrséget terheli. Ha a fogvatartott fiatalkorú vagy gondnokság alá helyezett, haladéktalanul értesíteni kell törvényes képviselőjét vagy gondnokát.”*

A Szolgálati Szabályzat 31. § (5) bekezdése szerint *„Az előállító egységben történő elhelyezést megelőzően a fogvatartott személynél lévő tárgyakról az 1. mellékletben meghatározott, letéti tárgyakról szóló, 3 példányos jegyzéket kell készíteni. A letétként kezelt fizetőeszközt címletenként és - amennyiben sorszámmal rendelkezik - sorszám szerint, a többi letétként kezelt tárgyakat megnevezésük, számuk és egyedi azonosítást lehetővé tevő jellemzőik feltüntetésével kell a jegyzékben feltüntetni. A jegyzék eredeti példánya a letét őrzési helyén, a másolati példányok közül egy a fogvatartottnál, egy pedig az átíró tömbben kerül elhelyezésre.*

(6) A letétként kezelt tárgyak letételkori, valamint megfelelő állapotban történő megőrzéséről az előállító egységet üzemeltető rendőrkapitányság, határrendészeti kirendeltség, rendőrőrs, illetve a (3) bekezdés szerint kijelölt előállító egység üzemeltetője gondoskodik. Az elhelyezés megszüntetését követően a fogvatartott személy részére a letéti tárgyai átadásra kerülnek. A letéti tárgyak nem igazolt hiányának, megrongálódásának vagy megsemmisülésének okát - jegyzőkönyv felvételét követő - parancsnoki kivizsgálás keretében kell megállapítani.”

A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök elvették a telefonját az intézkedés alatt, illetve csak otthon vette észre, hogy eltűnt a telefonból a SIM kártyája.

A Rendőr-főkapitányság vezetőjének jelentése, valamint a Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Vizsgálati Alosztály vezetőjének rendőri jelentése a történekről azonosan számol be. A Bűnügyi Osztály beosztottai a folyosón elhelyezett padon találtak egy mobiltelefont, amiről feltételezhető volt, hogy a panaszos tulajdonát képezte, mivel a megtalálás helyén a bűnügyi nyilvántartásba vétel során a panaszos foglalt helyet. A készülék a panaszosnak visszaadásra került, miután az előállító helyiségből kihozták. A készüléket senki nem szedte szét, a SIM-kártyát pedig nem vette ki belőle senki.

A főkapitányi jelentés megállapította továbbá, hogy a panaszos előállító helyiségben történő elhelyezésekor az elhelyezés ténye bejegyzésre került a "Nyilvántartás az előállító helyiségben elhelyezett személyekről" könyvben, a letéti tárgyakat az előállítást végző rendőr a "Jegyzőkönyv letéti tárgyakról" könyvben feljegyezte. A letéti tárgyak őrzése a szolgálatirányító részére kialakított helyiségben zárt, lepecsételt borítékban történik. Mobiltelefon készülék lefoglalására nem került sor, a letéti tárgyak között sem szerepel.

A fentiek alapján a panasz alaptalan.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Döntésem az alábbi jogszabályokon alapul:

- Pp. 195. § (1) és (7) bek., 330. § (2) bekezdése;
- Ket. 100. § (1) bekezdés c) pontja és (2) bek., 178. § i) pontja, a 109. § (1) bekezdés a) pontja, 50. §, 35. § (1) bek.
- Rtv. 93/A. (2) bek., 92. § (1) bek., 13. § (3) bek., 15. § (1) bek., 17. § (1) és (2) bek., 33. § (2) bek. b) pontja és (3) bek., 97. § (1) bek. h) pontja, 18. § (1) és (2) bek.
- Szolgálati Szabályzat 30. § (3) bek., 76. §. (1) bek. (2) bek. a) és b) pontja, 31. § (5), (6), (7), (11) és (10) bek. a-d.) pontja.
- ORFK utasítás 74. 75. és 76. pont a) és b) alpontja.

Budapest, 2015. június 29.

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány**